

Nei, jeg dømmet ham bedre, men han maa ogsaa dømmes. Amtsraadene bedre, thi, naar Amtsraadenes Sammensætning bliver, som den bør være, saa vil deres Fleertals Mening altid blive en redelig og en saadan, som Enhver i det Væsentlige kan være tjent med. Naar vi tage Hensyn dertil og lægge Mærke til ved Siden deraf, at Correctivet imod Amtsraadenes udelukkende Valg ligger i, at det ikke er bundet til en bestemt Mand af dem, som vælges, men at Enhver igjen udpeger sin Mand, saa seer det ærede Medlem, hvor overmaade godt det er combineret. Grunden til, at han har Noget mod dette System, det er, fordi han føler, at, dersom det gaaer igennem, saa gaaer Loven godt igennem, og det vil han ikke. Man maa altid lægge den rette Charakter i alle de Angreb, som det ærede Medlem gjør paa denne Lov. Han vil have Loven forkastet; han maa altsaa angribe den, og jo bedre Indretningen af Loven er, jo mere maa han angribe den, thi, gif den igennem velindrettet og brugbar, saa havde han ikke naaet sin Hensigt; kunde han derimod, ved at faae de bedste Indretninger udfødte af Loven og dog risikere, at den gif igennem og virkede slet, saa vilde han have vundet sin Sag.

Formanden: Jeg er overbevist om, at det ikke er den ærede Rigsdagsmands Hensigt ved hans sidste Ytringer at nægte, at Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Mourier) har de bedste Motiver. (Mourier: Jeg havde rigtignok ventet denne Bemærkning af den ærede Formand.)

Ischering: Jeg nægter ikke det ærede Medlem alle mulige gode Motiver, men kun Mangel paa Indsigt. Jeg troede, efter hvad jeg har sagt om Amtsraadene, at have gjort det saa klart, at der ikke kunde være megen Tvivl derom. Jeg troer saaledes, at der i denne Opsatningsmaade af hele Sagen ligger en Veiledning for de Stemmegivende her i Thinget.

Kun de, der ligesom det ærede Medlem ønske, at Loven ikke skal komme igennem, at den i det Hele taget skal erkjendes som en Umulighed, og at den altsaa, bagefter at den er kommen i Virksomhed, skal vise sig som et Misgreb, kun de kunne følge hans Raad og ikke stemme for Loven, som den foreligger. Naar man siger, at det, at Overtaxationscommissionen er sammensat paa en anden Maade og behandler Sagerne paa en anden Maade end Undertaxationscommissionen, er noget Nyt og noget Brængt, saa spørger jeg det ærede Medlem, om da den skriftlige Proces ved Underretterne og Landsoverretten er den samme Maade som den mundtlige Behandling ved Højesteret? Er maaskee Maaden i det Hele taget at dømmet paa ved disse forskjellige Retter eensartet? Det ærede Medlem trækker paa Skulderen, men det hjælper ikke noget, der er en ligesaa stor Forskel paa Sammensætningen af Højesteret og Maaden, hvorpaa Sagerne der behandles, og Underretterne, som der er det her. Ved Underretterne dømmet en eneste Mand, der er altsaa slet ikke Spørgsmaal om en Afstemning af Flere, det skeer idetmindste langtsfra ikke i alle Sager og ikke paa den Maade. De, der ved Underretten kunne siges at deeltage i Dommens Affattelse, det er Meddomsmænd, der ikke ere egentlige Medlemmer af en collegialiter sammensat juridisk Domstol, saaledes som Tilfældet er ved Overretten, hvor alle Meddomsmænd ere juridiske Medlemmer.

Rettelse.

Nr. 355 Sp. 5667 1ste L. f. o. „ovenfor“ læs: „derfor“.